

aftalen – at vi prøver at se på de mekanismer, der nu kan anvendes, når vi skal have en klimahandlingsplan skruet sammen.

Det, jeg bare har tilkendegivet med det her lovforslag, er, at miljøbonus skal fastsættes ved lov, det er ikke noget, man kan give en minister hjemmel til. Hvor langt vi kommer er lidt svært at sige. Jeg er klar til at diskutere under udvalgsarbejdet, men jeg kan ikke stå her i dag og give garantier for, at man sætter et eller andet beløb ind i den lov, vi har her.

Vi har en aftale fra den 19. juni. Jeg mener, vi har haft et konstruktivt samarbejde omkring forståelsen af det her lovforslag på trods af de meningsforskelle – det kan vi lige så godt sige ærligt – som i sagens natur ligger på det her område mellem partierne. Jeg mener faktisk, at jeg med det her lovforslag opfylder den aftale, som vi indgik den 19. juni.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Energi-politisk Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg skal her udsætte Folketingets møde i 10 minutter af hensyn til økonomi- og erhvervsministeren, der har været i salen i 6 timer uafbrudt. Vi genoptager mødet kl. 18.25.

Mødet udsat kl. 18.15

Mødet genoptaget kl. 18.25

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 34: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Salg af elforsyningsvirksomhed).

Af Svend Auken (S), Anne Grete Holmsgaard (SF), Martin Lidegaard (RV) og Bodil Kornbek (KRF).

(Fremsat 10/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ja, men det kan jo være, at dagens enighed hører lidt op her.

Lad mig indledningsvis slå fast, at regeringen ikke kan støtte intentionerne bag beslutningsforslaget, nemlig ønsket om totalt at fjerne incitamentet for kommuner til at sælge deres elforsyningsvirksomheder. S, SF, Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti foreslår, at § 37 i elforsyningsloven, den såkaldte lex NESA-bestemmelse, ændres, således at 95 pct. af nettoprovenuet ved salg af kommunale elforsyningsvirksomheder modregnes i det statslige bloktilskud. Derudover skal renter af de sidste 5 pct. af provenuet også modregnes.

Det er en kraftig skærpelse af den nuværende ordning, hvor bloktilskuddet reduceres med det provenu, der overstiger selskabernes indskudskapital. Energitilsynet har endnu ikke truffet afgørelse om størrelsen af indskudskapitalen, som kommunerne kan beholde ved et salg. Regeringen vil afvente Energitilsynets konkrete afgørelse og dermed se, hvordan bestemmelsen virker i praksis.

Forslaget fjerner totalt kommunernes incitament til salg af deres elforsyningsvirksomhed, og dermed bremser man den nødvendige strukturtilpasning i elsektoren. Forudsætningerne for at drive elforsyningsvirksomhed er i dag meget anderledes, end de var tidligere. Mange små kommunale elforsyninger har generelt ikke særlige forudsætninger for at drive kommerciel og konkurrenceudsat virksomhed på det frie elmarked.

Hertil kommer, at en effektivisering af netselskaberne er nødvendig for at opnå mere konkurrencedygtige elpriser. Det er derfor afgørende, at vi ikke bremser de nødvendige strukturtilpasninger. I bemærkningerne til lovforslaget fore-

slås en alternativ ordning, hvorefter kommunerne får pligt til at deponere det fulde salgsbeløb efter den model, der gælder for de særlige sale and lease back-arrangementer.

Den alternative deponeringsordning løser ikke de samfundsøkonomiske fordelingspolitiske problemer ved kommuners salg af elforsyningsvirksomheder.

Såvel beslutningsforslaget som den alternative deponeringsordning omfatter kun kommunernes salg af elforsyningsvirksomheder, men ikke andre kommunale aktiver. Der er behov for at se bredere på problemstillingen i stedet for at fokusere ensidigt på salg af elforsyningsvirksomheder.

Regeringen kan derfor som nævnt tidligere ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg har forstået, at regeringen nu tilslutter sig NESA-loven, som man i sin tid var meget imod, og det synes jeg er tilfredsstillende.

Så har jeg nogle spørgsmål. For det første: Er man indstillet på en politisk forhandling nu med andre partier i Folketinget?

Punkt to: Kan ministeren sige, at det slet ikke foruroliger ham, at man nu begynder at sælge elforsyningselskaber til 40.000 kr. pr. forbruger med det resultat, at hvis man skal have en normal forrentning af de penge, er det en ekstra udgift på 4.000, 6.000 eller 8.000 kr. pr. forbruger om året?

Er det virkelig tilfredsstillende, og er det foreneligt med regeringens ønsker om lavere energipriser? Og hvad med de forbrugere, der bor uden for ejerkommunen? Bliver de ikke dobbelt snydt? Og endelig: Synes ministeren, at det er rimeligt, at det er et hundrede procent statejet selskab, der er med til at jobbe priserne op til – hvis aviserne har ret – 40.000 kr. pr. indbygger?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Martin Lidegaard for en kort bemærkning og derefter får ministeren lov til at svare. Så tager vi to mere efterfølgende korte bemærkninger. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det kun er efter svare overvejelser, at Det Radikale Venstre er medforslagsstiller på det her forslag, for vi aner ikke, som ministeren var inde på, behovet for

strukturudviklinger. Men det har simpelt hen ikke været muligt at få regeringen i tale på et område, der risikerer at koste det danske samfund milliarder af kroner, risikerer at forhøje elpriserne, risikerer at – kan man sige – smadre hele den institution, vi havde fået ved at lave el-liberaliseringen og elreformerne.

Mit spørgsmål til ministeren er ganske, ganske enkelt: Hvordan kan det være, at man på det her helt afgørende område vil risikere både det samfundsøkonomiske aspekt, succesen med el-liberaliseringen, hele strukturudviklingen i den danske elsektor ved at gå fløjpolitikken gang i stedet for at sætte sig om et bord og finde en enighed? Selv om den ikke var let at finde, så kan jeg garantere for, at Det Radikale Venstre i hvert fald vil gøre sit til, at det lykkes.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Økonomi- og erhvervsministeren, og derefter har jeg to yderligere, fru Aase D. Madsen, fru Anne Grete Holmsgaard. En kort bemærkning til ministeren.

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Når vi har valgt ikke at støtte forslaget, er det, fordi lovforslaget som bekendt indebærer en kraftig skærpelse af den nuværende ordning i lex NESA. Altså forslaget vil jo totalt fjerne kommunernes incitament til salg af deres elforsyningsvirksomhed, og hermed forhindrer vi jo, at kommunerne foretager de nødvendige strukturtilpasninger i elsektoren.

Det er så også det, jeg hører hr. Martin Lidegaard er lidt bekymret over, og jeg kan da godt forstå, han er bekymret over at have fremsat det her forslag, for jeg mener faktisk, at såfremt det blev vedtaget, ville alt være fastlåst.

Jeg har tidligere tilkendegivet over for udvalget, at Energitilsynet endnu ikke har truffet afgørelse om størrelsen af indskudskapitalen, som kommuner kan beholde ved et salg. Beslutningen, selve det, hvordan det gøres, er truffet, og når der bliver lagt op til fra hr. Svend Auken's side, hvad det så vil betyde, hvis en kommune begynder at sælge deres dele, jamen så mener jeg ikke, det er noget, der skal reguleres over elforsyningsloven. Det må altså reguleres, ligesom vi har aftalt med kommunerne under finansloven, og hvis der er nogle, der får indtægter på baggrund af det, er man nødt til at gå ind og se på,

hvordan de her penge bruges. Her går man ind og fokuserer direkte på elforsyningsvirksomheden. Havde kommunen nu solgt andre aktiver, jamen så er det åbenbart en anden sag.

Jeg er godt klar over, at det her er store midler, men der er også forskel på, om det er et andelselskab eller det er kommunalt ejet. Jeg må sige, at jeg holder mig til det gældende regelsæt, og i og med at Energitilsynet ikke har truffet afgørelse om størrelsen, som kommunerne kan beholde, mener jeg faktisk, at det set med mine øjne er et spørgsmål om jura. Man har så valgt i det her forslag blot at inddrage det hele. Det her er en dobbelt lex NESAs.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg er enig med ministeren i, at det er et spørgsmål om jura, men spørgsmålet er også, om juraen er i orden i denne her sag.

Nu har Dansk Folkeparti i et helt år forsøgt at råbe ministeren op med hensyn til de følgevirkninger, som salg af elselskaberne ville medføre. Vi har ikke set nogen reaktion, og jeg kan da også forstå, at med det her forslag har oppositionen heller ikke fået nogen reaktion. Jeg kan ikke få ind i mit hoved, hvorfor ministeren ikke for længe, længe siden har forudset, at det ville give problemer med disse følgevirkninger.

Derfor vil jeg gerne høre ministeren: Er ministeren parat til nu at gå til forhandlingsbordet? Ellers må Dansk Folkeparti jo så se, om vi kan tvinge ministeren til forhandlingsbordet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne Grete Holmsgaard for en kort bemærkning og derefter hr. Svend Auken, så kommer ministeren ind, og så har jeg hr. Martin Lidegaard og hr. Arne Toft på talerlisten.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kunne forstå, at ministerens begrundelse for ikke at ville støtte lovforslaget var, at det ikke løser de samfundsøkonomiske og fordelingsmæssige problemer, der er i forbindelse med salg af elforsyningselskaber.

Men så vil jeg gerne høre: Mener ministeren, at det problem løses ved det værdifastsættelsesprincip, som ministeren hidtil har bakket op om, hvilket jo vil føre til, at ved salg af en elforsyningsvirksomhed vil ca. halvdelen af provenuet gå ud til den kommune, der er så heldig af histo-

riske årsager at være ejer af et selskab, som de så beslutter sig for at sælge?

Finder ministeren, at det er en fornuftig samfundsøkonomisk og fordelingsmæssig beslutning at træffe, på baggrund af at det jo kun er nogle kommuner, der ejer elforsyningselskaber, mens nabokommuner typisk ikke ejer nogen, og at der dermed vil komme en meget, meget kraftig skævvridning i de forskellige kommuners økonomi, ikke på grund af deres almindelige aktiviteter, men på grund af historiske forhold?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ministeren siger meget flot, at der slet ikke er noget incitament til en strukturudvikling i det forslag, de fire partier har fremsat. Så vil jeg spørge ministeren: Mener han ikke, at 80 mio. kr. for en mindre kommune som Herning er mange penge, eller at 1 mia. kr. for ejerne af NESAs er mange penge?

Kl. 18.35

De 5 pct., som man kan beholde, er et stort incitament eksempelvis i betragtning af, at de fleste ejerkommuner, for ikke at sige næsten alle ejerkommuner, jo overhovedet ikke har pungen fremme. Det er forbrugerne, ofte uden for selve kommunen, der har betalt hver en øre. Vi har netop lavet forslaget sådan, at det er 95 pct. Så der er et kraftigt incitament, men ikke et uansvarligt element.

Jeg vil gerne gentage det spørgsmål, som fru Aase D. Madsen stillede. Mener ministeren virkelig, at han bare vil sidde og vente, mens disse mange milliarder ruller ud og der bliver skabt store uretfærdige skel i befolkningen, eller vil han, som han jo har vist han kan på andre områder, være villig til at sætte sig til forhandlingsbordet med andre partier?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Fru Aase D. Madsen spørger: Vil ministeren noget, eller skal vi tvinge ministeren til forhandlingsbordet? Men jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad det så er, Dansk Folkeparti ønsker i denne sag. Det, jeg har hørt, er, at Dansk Folkeparti ønsker at ophæve lex NESAs. Det, de øvrige partier kommer med i dag, er, at i stedet for at man går halvdelen af vejen, så går man 95 pct. af vejen, nærmest 100 pct. af vejen, og så siger man, at nu ønsker vi at inddrage det hele.

Jeg vil igen gøre opmærksom på, at spørgsmålet i forbindelse med salg og lignende, indtægt heraf, som også hr. Svend Auken er inde på, skal løses i forbindelse med den almindelige økonomiske styring af kommunerne, og endnu en gang gør jeg opmærksom på, at af aftalen om gang de kommunale økonomier 2003 fremgår det, at regeringen henstiller, at kommunerne anvender overskydende kommunalt provenu fra et eventuelt salg af ejerandele i forsyningsselskaber på energiområdet til gældsafvikling.

Jeg kan ikke i dag sige til hr. Svend Auken, hvor mange penge Herning eventuelt får ud af det her. Det skal jeg lade være usagt. Vi har ønsket at liberalisere et marked. Vi ønsker flere muligheder for at få effektiviseringer, og jeg mener faktisk, at 100 netselskaber i Danmark er for meget til, at vi har en effektiv struktur. Det er også det, jeg hører hr. Martin Lidegaard sige. Jeg mener bare ikke, at dette er en sag, der skal løses over regler i elforsyningsloven; det er jeg nødt til at gøre opmærksom på.

Og til fru Anne Grete Holmsgaard: Jamen det er Energitilsynet, der træffer afgørelse i forhold til den nedskrevne genanskaffelsesværdi, og så må vi se på at håndtere, hvordan det ser ud, hvis der er kommuner, der begynder at foretage sig ting af kommunaløkonomisk karakter, som vi ikke herindefra finder er i orden.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Vi kunne have en meget lang diskussion om, hvad der er økonomisk incitament nok til at sælge eller ikke sælge. Men hvad der i hvert fald ikke skaber incitament til at sælge, er en fuldstændig uafklaret politisk situation, hvor man risikerer, at der vil være et nyt flertal om 3 år, der vil køre en ganske anden politik på det her område, end den nuværende regering gør.

Vi kan simpelt hen ikke være bekendt at give investorerne i det nye marked de vilkår. Og jeg fatter ikke, at erhvervsministeren i en borgerlig regering ikke tager større hensyn til de interesser, som i og for sig skal sikre en bedre økonomi i sektoren fremover.

Derudover må jeg sige som ansvarlig politiker i kongeriget: At pumpe 100 mia. kr. ud – om de så går til skattelettelser eller til øget offentligt forbrug, eller hvad pokker de gør – uden overheadet at blinke, uden så meget som at løfte et øjenbryn og have en eller anden idé om, hvor-

dan man vil forholde sig, hvis kommunerne ikke gør, som man ønsker!

Har ministeren slet ikke noget svar på: Hvis ikke det er lex NESAs, fint, hvad er det så? Er det deponering, eller hvad har regeringen tænkt sig at foretage sig, hvis Herlev Kommune øger sit offentlige forbrug med 800 mio. kr.? Hvad vil regeringen så gøre?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Ministerens har ved mange lejligheder sagt, både i udvalget og også i salen her, at hans hensigt er at nedsætte prisen på el.

Mener ministeren, at salget af el-selskaberne vil give en lavere elpris? Hvis tilfældet nu er, at det er DONG, der køber og skal have en forrentning af pengene, er ministeren så stadig væk den eneste, der mener, at det vil give en lavere pris?

Til sidst vil jeg godt spørge ministeren: Han siger, at KL har sagt, at det kunne blive til en gældssanering i de kommuner, der har gæld. Den kommune, der skal have flest penge her, er Gentofte, en kommune, der ingen gæld har. Må de så ikke bruge pengene?

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, det bliver jo ikke et spørgsmål, men et svar, for ministeren stillede mig et spørgsmål. Ministeren spurgte, hvad Dansk Folkeparti ville gøre. Ja, Dansk Folkeparti vil i hvert fald ikke blive ved med at se på, at samfundsøkonomiske milliarder kan blafre rundt, uden at man har fastsat regler for, hvad der skal ske med dem.

Så kan jeg sige til ministeren, at hvis ministeren ikke vil tage initiativ til det, må Dansk Folkeparti jo gøre det.

I øvrigt vil jeg spørge ministeren, om han ikke mener, at det er et problem, at ifølge Jyllands-Posten i dag er forligsparterne, elreformens forligsparter, De Radikale og Socialdemokratiet, parate til at gå rettens vej for at få stoppet udsalget af de kommunalt ejede el-selskaber. Er det ikke sådan ligesom at sige, at så må det jo være slut med det elreformforlig, der foreligger, når den ene part i elreformforliget ligefrem vil sagsøge den anden?

Det har vi vist aldrig set før i den danske politiske historie.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil nok få spørgsmålet mange gange i dag, men altså svaret er jo det samme: Hvis der kommer penge ind i en kommune, er der altså ikke via elreformaftalerne eller elforsyningsloven, at man skal regulere det. Det er omkring de kommunaløkonomiske ting, som man aftaler med finansministeren, med kommunerne.

Nu nåede jeg ikke at få svaret fru Anne Grete Holmsgaard, men jeg vil sige – måske ved et lidt nærmere tænkt eksempel: Det er jo heller ikke sådan, at hvis fru Anne Grete Holmsgaard har haft en villa liggende et eller andet sted og den så er steget i værdi, at man så kan sige, at den er steget så meget, at man ikke må få hele beløbet ud. Der er en ordening her, hvor vi siger, at den gevinst, der må være tale om, tilkommer ejeren, altså kommunen.

Så synes jeg, at når nu hr. Arne Toft står heroppe og siger: Jamen hvad så, hvis der er nogle, der måske køber det her elselskab for dyrt eller for billigt? Det er altså sådan, at vi har en liberalisering af elmarkedet, og der er jeg nødt til at sige, at selve liberaliseringen vil jo betyde, at hvis der er nogle, der køber for dyrt, kommer det til at koste et andet sted. Vi har jo indtægtsrammeregulering til at regulere elselskabernes og netelskaberne priser.

Til fru Aase D. Madsen vedrørende det der med, at regeringen lader pengene blafre, og det med elreformpartierne og lignende: Vi har en lovgivning på det her område. Det er i øvrigt ikke mig, der har indført den lovgivning, jeg holder mig til en allerede gældende lovgivning, hvor det er Energitilsynet, der uafhængigt fastsætter prisen på den nedskrevne genanskaffelsesværdi. Jeg må sige, at jeg holder mig altså til folk, der uvildigt sidder og behandler det her.

Med hensyn til de kommunaløkonomiske aspekter i den her sag, hvem der får pengene: Altså hvis det betyder et skred imellem kommunerne, jamen så er det noget, vi må håndtere på anden vis.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Svend Auken for sin tredje og sidste korte bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg forstår på ministeren, at hvis de mange milliarder – og der er jo grund til at tro – vil blive om-

sat til øget efterspørgsel, skal problemet løses gennem de kommunaløkonomiske forhandlinger. Synes ministeren virkelig, det er rimeligt, at alle kommuner, og altså også de knapt 200 kommuner, der jo slet ikke har ejerandele, skal betale gildet for de 80 ejerkommuner, der måske kan spekulere i at sælge? Er det retfærdigt?

Det andet, jeg vil spørge ministeren om, er de bundne kunder. Der indgår jo også varmekunder i det her, de er jo i realiteten bundne kunder på markedet; hvordan vil han beskytte dem?

Og endelig for det tredje: Tror ministeren virkelig, at alle kommuner først og fremmest er i det her for at spekulere? Er de ikke især optaget af at skaffe deres borgere, deres forbrugere så god en betjening og så god en forsyning som overhovedet muligt? Og skulle man ikke lægge det til grund i stedet for hele tiden sige, at alt går i stå, hvis der ikke er milliarder på bordet?

Hvorfor dog ikke tro lidt bedre om vore medmennesker? Det er jo vores kolleger ude i kommunerne, der er mindst lige så idealistiske, som vi er her i Folketinget.

Kl. 18.45

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige til ministeren, at sammenligningen mellem min privatbolig og en kommune nok ikke holder ret langt hverken juridisk eller økonomisk. Men jeg vil gerne have ministerens svar. Han mener, at de økonomiske og fordelingsmæssige problemer, der vil opstå som følge af salg af elforsyningsvirksomheder, skal løses i en forhandling mellem regeringen, eller er det måske kun finansministeren, og kommunerne. Hvad er det egentlig, der ligger bag det?

Er det regeringens intention at sige til de kommuner, der har gæld: Ja, den må I gerne afdrage, men de penge, der er tilovers, skal I deponere – ja, I kan måske bruge renterne?

Er det den model, regeringen går efter? Hvis det er den, vil jeg meget gerne have belyst, hvilke konsekvenser det vil have f.eks. for en kommune, der som Herning har en gæld, og for en kommune, der som Gentofte ikke har nogen gæld.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ikke på baggrund af de meldinger, der nu er kommet fra partierne, kunne tænke sig at indbyde alle partierne i Folketinget til en drøftelse. For det er jo

krystalklart, at ministerens synspunkt ikke er holdbart i forhold til det flertal, der er i Folketinget. Det kan man jo konstatere. Det går jeg ud fra ministeren selv er opmærksom på.

Der er et flertal i Folketinget, der ikke er indstillet på at acceptere, at der pludselig slippes et voldsomt stort milliardbeløb ud i økonomien helt uden kontrol og med i øvrigt en masse urimelige virkninger. Sådan har jeg hørt meldingerne fra de partier, der har fremsat det her forslag, men også fra Dansk Folkeparti, og det er også meldingen fra Enhedslisten. Derfor synes jeg, ministeren skulle tage i betragtning, at den position, han har indtaget indtil nu, nemlig at sidde tilbagelænet og ikke foretage sig noget, mens han ser på, at det hele rutsjer ned ad skråplanet, ikke er holdbar.

Så medmindre ministeren har gemt sine svar på alle de spørgsmål, der nu er blevet stillet gang på gang, og som ministeren hidtil ikke er kommet med nogen som helst svar på, synes jeg, ministeren skulle drage den konklusion, at han står på bar bund i den her sag og derfor ville gøre klogt i at indbyde repræsentanter for alle Folketingets partier til et møde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er udløbet til den helt gode side, men vi er lidt venlige. Det er, som om hr. Albrechtsen er farveblind. Han kan ikke rigtig se, når lampen lyser rødt. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige til hr. Svend Auken: Der er jo stadig væk bunden kapital, hvis en elforsyningsvirksomhed sælges.

Så bliver der sat spørgsmålstegn ved, om kommunerne nu er gode nok, om vi ikke tror på vores medmennesker. Det, jeg må konstatere, når vi taler om vores netselskaber, er, at der jo altså er nogle, der er dobbelt så effektive som andre. Jeg vil blot sige, at dér ligger der altså en mulighed for, at det kan gøres bedre. Vi mener faktisk, der er behov for, at vi får mere effektive netselskaber. Det betyder altså, at der er nogle, der kan klare sig, og der er nogle, der ikke kan klare sig. Derfor mener vi, at det er til forbrugernes gavn og til virksomhedernes gavn, at vi får muligheder for at få mere effektive selskaber. Der får vi kun ved, at de ringeste bliver købt op, fusioneret eller lignende.

Så spørger fru Anne Grete Holmsgaard, om jeg ikke føler, at der set med vores øjne er problemer, hvis der er en kommune, der får nogle penge ud fra nogle aktiver, som de ejer. Det kunne jo være, at den kommune ville følge den henstilling, der er til kommunerne om at bruge pengene på gældsafvikling. Jeg vil sige, at det er ganske nyttigt, hvis man bruger pengene på gældsafvikling. Men jeg kan jo ikke bestemme, hvad de kommuner ønsker at gøre. Det har jeg ingen mulighed for at gøre. Vi kan henstille til dem, og så kan der altid opfordres til en forhandling.

Så siger hr. Keld Albrechtsen: Nu har ministeren sat sig i en position, hvor han har hele Folketinget imod sig. Det, jeg noterer på nuværende tidspunkt, er, at Dansk Folkeparti ønsker at ophæve lex NESAs. Det er så det, og det er et fair standpunkt. Omvendt hører jeg venstre side af salen sige, at hvis der er en elforsyningsvirksomhed, skal man ikke nøjes med at tage lex NESAs, som Dansk Folkeparti ønsker at ophæve, næ, så går vi bare ind og på det nærmeste lægger os på det hele. Det er jo det, der bliver sagt.

Kl. 18.50

Det er også derfor, jeg beder om at få en tilbagemelding: Jamen hvad er det så, man ønsker? Jeg vil gerne have konkretiseret, hvad man ønsker. Jeg synes faktisk, regeringen står i midten, mens Dansk Folkeparti er gået ud og har sagt: Vi ophæver. Og imens hører vi de partier, der står bag ved forslaget i dag, sige: Vi tager det hele.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

De næste tre korte bemærkninger er til fru Aase D. Madsen, der havde markeret én gang – det var derfor, jeg vinkede lidt – hr. Martin Lidegaard og fru Anne Grete Holmsgaard.

For alle tre gælder, at det er tredje og sidste korte bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg har ikke på noget tidspunkt gjort mig illusioner om, at ministeren vil ophæve lex NESAs. Det er der jo et stort flertal her i Folketinget der ikke vil, men det kan undre mig, at regeringen ikke vil, for jeg står her med bemærkningerne til elforloven, og der står jo, at det forhold, at disse bestemmelser videreføres – det er altså lex NESAs – ikke betyder, at Venstre og De Konservative med indgåelsen af reformaftalen har tilsluttet sig disse bestemmelser.

Alligevel benytter ministeren dem i den snuptagsløsning, som jeg siger det var, da Energitilsynet fastsatte forholdet mellem bunden og fri og egen kapital. Ministeren benytter sig alligevel af § 20, som er lex NESA-paragraffen på trods af, at man undsiger den i elreformen.

Hvad ligger der bag det? Hvad ligger der bag, at ministeren får røde ører, hver gang han hører om en ophævelse af lex NESA?

Jeg har erkendt, at jeg ikke kan få det igen, men derfor må vi da se på sagerne alligevel.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne gøre det helt klart, at fru Aase D. Madsens store livsdrøm om at få afskaffet NESA-loven godt kan lade sig gøre. Jeg bidrager gerne til et sådant flertal, hvis vi vel at mærke får et bredt flertal, der på en anden måde løser det problem, som vi er enige om er der, nemlig at samfundsmilliarder fosser ud i samfundet, uden vi har nogen som helst kontrol. Det er måske så en deponeringsordning?

Jeg hører sådan set ministerens svar på fru Anne Grete Holmsgaards spørgsmål om deponering sådan, at det ikke er helt forstået. Det var også det, som finansministeren antydede over for pressen efter samrådet i dag.

Modellen er, at de godt må bruge pengene til at betale deres gæld ude i kommunerne, resten ser vi gerne deponeret. Det vil belønne alle de kommuner, der har stiftet stor gæld, og straffe dem, der ikke har. Det er jo sund politik på den måde. Eller hvordan skal det forstås?

Hvis man alligevel vil lave en deponeringsordning, hvorfor samler man så ikke et bredt politisk flertal bag sig, så man har sikkerhed for investeringerne osv.?

Så vil jeg bare sige til allersidst, og det er min sidste bemærkning: Grunden til, at det her ikke kun er et kommunalt spørgsmål, er, fordi det lige præcis bliver elforbrugere, der kommer til at betale det. Elforbrugere i Herning og omegn skal nu én gang til betale for en forrentning af hele elsystemet.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå, at ministeren har meget stor tillid til, at kommunerne vil lytte til regeringen, i fald de vælger at sælge et af deres elforsyningsselskaber. Hvad nu, hvis kommunerne vælger ikke at lytte til regeringen?

Er regeringen så parat til at gå et skridt videre og sige, at for de kommuner, der ikke lytter, er det mankoen mellem en gæld og nettoprovenuet, som skal deponeres? Det vil jeg meget gerne have et ja- eller et nej svar på.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til fru Aase D. Madsen, at man da godt kan sige, at regeringen har ændret holdning et stykke ad vejen, nemlig at vi ikke vil skride til at ophæve bestemmelsen med det samme, men vi vil afvente og se, hvordan bestemmelsen virker i praksis.

Energitilsynet har ikke foretaget den konkrete afgørelse om størrelsen af den kapital, kommuner kan beholde ved salg af elforsyningssomheder. Regeringen vil afvente Energitilsynets konkrete afgørelse og dermed se, hvordan bestemmelsen virker i praksis. Regeringen har derfor ingen aktuelle planer om at ændre lovgrundlaget for Energitilsynets afgørelse på det her område.

Så til hr. Martin Lidegaard og fru Anne Grete Holmsgaard: Jeg mener faktisk, at der, når en kommune, der ejer noget, afhænder noget, fra regeringens side er en henstilling om, hvad pengene skal bruges til.

Kl. 18.55

Jeg vil ikke i dag stå og sige nøjagtig, hvad det her ender med. Det er jo en forhandling, som det altid er. Vi har jo også omkring finansloven sagt til kommunerne, at hvis de sætter skatten op, så er der en afgørelse på det, og hvis de gør det ude i Vestsjællands Amt, så er der også en regning for det.

Men det betyder jo ikke, at jeg fra i dag begynder at tage forskud på glæderne, hvis det er det, man lægger op til.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det, ministeren siger om henstilling til kommunerne, er jo ret interessant. Betyder det så på samme måde, som vi har set det i Vestsjælland, som ministeren selv tager op i sit svar, at hvis kommunerne ikke følger den henstilling, laver man en kollektiv afstraffelse, der rammer de små 200 andre kommuner, som ikke er i den situation, at de står og har et selskab, de kan sælge? Det er i hvert fald den kollektive afstraffelse, vi har set i forhold til Vestsjællands Amt og de andre amter.

Men helt konkret kunne jeg da godt tænke mig at vide, hvad det er, der har ændret sig i regeringens og Det Konservative Folkepartis optik, siden det næsten i dag lyder, som om – sådan har det lydt tidligere på dagen – at nu står man nærmest last og brast om lex NESA-lovgivningen.

Jeg mener at kunne erindre et parti, der i folketingsvalgkampen i november 2001 sagde: Når vi kommer til, så skal lex NESA-lovgivningen væk. Hvad har ændret sig i Det Konservative Folkepartis optik det seneste år, siden man bakker op om lex NESA?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt efterlyse et svar fra ministeren på det spørgsmål, som er blevet rejst faktisk hele vejen rundt om regeringspartierne. Det er nemlig spørgsmålet: Hvad vil regeringen gøre for at forhindre, at der er et meget stort antal milliarder, der blafre ud i samfundsøkonomien helt uden kontrol, hvis ikke regeringen foretager sig noget?

Så kommer ministeren med en lang forklaring om, at han faktisk ikke agter at foretage sig noget. Det var jo essensen i ministerens svar.

Regeringspartierne har fået en beklagelig skik med at gå og beslaglægge andre folks penge. Tidligere på dagen var det opsparingen i de almene boligafdelinger. Nu er det folk, der har indbetalt år efter år til energiselskaber.

Det er ikke holdbart, og det er da endnu mindre holdbart, hvis det ligger klart, at der i Folketinget faktisk ikke er tilfredshed med den måde, som regeringen håndterer den her sag på, nemlig bare at lade stå til.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Det var det sidste svar, ministeren gav til fru Anne Grete Holmsgaard og hr. Martin Lidegaard, som egentlig fik mig til at studse en lille smule, for nu har der fra flere partiers side været lagt op til, at man meget gerne vil i forhandling om de her spørgsmål, fordi der altså er nogle problemstillinger vedrørende de milliarder, der nu bare kommer ud til nogle enkelte kommuner.

Det svar, som ministeren gav, var, at ministeren åbenbart hellere vil forhandle med kommunerne end forhandle med partierne her. Jeg vil gerne spørge, om det ikke er en smule problematisk.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige til det sidste, at jeg ofte og gerne forhandler med fru Bodil Kornbek, men jeg er nødt til at sige, at jeg jo må notere mig, at vi for nærværende står med en side af Folketinget, der mener, at vi skal ophæve lex NESA, og så er der nogle ovre i den anden side, der mener, at nu tager vi dobbelt op. Så er det vel rimeligt, at regeringen befinder sig et stykke midt imellem, vil jeg gerne sige.

Jeg har før givet svar til hr. Torben Hansen og til fru Aase D. Madsen på, hvad årsagen var til nøjagtig det spørgsmål, hr. Torben Hansen stiller mig. Så det er nøjagtig det samme svar én gang mere.

Hr. Keld Albrechtsen har i dag brugt ord som beslaglæggelse og tyveri. Jeg er nødt til at sige, at det, at nogle ejere i en kommune sælger nogle aktiver, altså ikke er noget, vi regulerer med elforsyningsloven. Der ligger nogle helt klare linjer, som blev vedtaget under den daværende minister, hvor reglerne om det her er, at det er et uafhængigt energitilsyn, som den daværende minister har været med til at udpege, der fastsætter værdien.

Kl. 19.00

Det er jura det her. Og til det der med, at jeg vil dele ud til højre og venstre og fra den enkelte kommune til den anden, så er det jo ikke det, jeg siger. Det, jeg siger, er, at jeg er nødt til at vide, hvad partierne vil. Det her er set med regeringens øjne kommunaløkonomi, og det er grunden til, at vi siger, at vi må se, hvordan det virker. Vi er kommet med nogle henstillinger i den aftale, der ligger for nærværende, og hvis det er sådan, at der sker nogle uregelmæssigheder, må vi se på, hvad vi så kan foretage os i den sag.

Hr. Keld Albrechtsen og alle de andre kan spørge efter en hel masse garantier i dag. Jeg har sagt, at det er Energitilsynet, der fastlægger den nedskrevne genanskaffelsesværdi. Der er nogle aktiver, som tilhører nogle kommuner, og hvis de skal tages – det er jo det, jeg hører at man vil – kan det da godt være, at der kommer en grundlovssag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for sin tredje og dermed sidste korte bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne gentage det spørgsmål, som jeg har stillet til ministeren, nemlig om ministeren på baggrund af den debat, der har været i Folketingssalen i dag, vil indbyde Folketingets partier. Jeg tror, at det kunne være klogt at gøre det hele vejen rundt. Der er partier, der har været med i det ene, og der er partier, der har været med i det andet, og der er partier, der ikke har været med i noget.

Ministeren må vel indrømme, at vi står med et samfundsmæssigt problem med mange milliarder kroner, som er sluppet ud af kontrol, hvis man kan sige det på den måde, som er opsparet af én kreds af mennesker, men som nu af tilfældige historiske og juridiske årsager tilhører en anden kreds af mennesker, som man ikke ved, hvilken virkning vil give samfundøkonomien, som kan skabe inflation og problemer, og som ministeren ikke aner, hvad han skal stille op med.

Derfor vil jeg gerne gentage mit spørgsmål til ministeren: Ville det ikke være klogt af regeringen at indbyde samtlige partier til et møde? Vi skal gerne fra Enhedslistens side komme med åbent sind, hvis ministeren kommer med sådan en indbydelse, for at se på, hvilke muligheder der er for at løse det her problem på en fornuftig måde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Økonomi- og erhvervsministeren, derefter er der meget, der tyder på, at vi går over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jamen står vi med et samfundsmæssigt problem, hvis der er nogle kommuner, der sælger nogle aktiver, som tilhører dem, og så bruger pengene til at afvikle en gæld med? Vi står med et problem, hvis der er kommuner, der når at hente mange penge hjem og begynder at vælte dem ud i forbrug. Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at vi står med en sag, som vi er nødt til at se på.

Endnu en gang og for syttende gang: Der sidder et uafhængigt tilsyn og fastsætter, hvor snittet skal være, hvad der er bunden egenkapital, som vi kalder den nedskrevne genanskaffelsesværdi; så har vi en bunden kapital mere, og så er der nogle, der kan gå ind og købe. Og så står jeg

med en side af Folketinget, der ønsker at hele beløbet skal ud, og med den anden side af Folketinget, der ønsker at tage det hele.

Det her er kommunaløkonomi, og det er jeg nødt til at forholde mig til. Det er altså ikke et spørgsmål om at regulere det via en elreform.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kim Andersen som ordfører.

Kim Andersen (V):

Jeg vil allerførst gerne have lov til på Venstres vegne at slå fast, at Venstre fuldt ud støtter økonomi- og erhvervsministerens afvisning af det forslag, der her er til behandling.

De fire oppositionspartier stiller forslag om at ændre § 37 i elforsyningsloven, den såkaldte lex NESA-bestemmelse, sådan at 95 pct. af netto-provenuet ved salg af kommunale elforsyningsvirksomheder modregnes i det statslige bloktilskud. Derudover skal renter af de sidste 5 pct. af provenuet også modregnes.

Det er jo egentlig bemærkelsesværdigt, at lovforslaget kun rammer elforsyningsvirksomhederne. Forslaget indebærer jo kun en skærpelse af modregningsbestemmelserne i elforsyningsloven. Lovforslaget tager ikke stilling til salg af andre typer af aktiver, på trods af at der f.eks. findes stort set enslydende bestemmelser i varme- og naturgasforsyningslovene.

Kl. 19.05

Der er behov for, at rammerne for salg af kommunale aktiver ses i en større sammenhæng:

Liberaliseringen af elmarkederne er i fuld gang. Allerede i dag kan vi se konturerne af en fremtidig elforsyning, som er meget forskellig fra den, vi har kendt de sidste 40 år. Den danske elforsyning står derfor over for en række store krav og udfordringer. Den skal omstille sig til at kunne fungere på markedsvilkår i et konkurrenceudsat marked.

Energitilsynets analyser har vist, at de bedste elselskaber er to til tre gange mere effektive end de mindst effektive. En strukturrationalisering i denne sektor er nødvendig, for at elforsyningsvirksomhederne kan sikre forbrugerne og virksomhederne konkurrencedygtige priser.

Jeg bliver derfor nødt til at sige, at lovforslaget, som vi her har til behandling, har negative konsekvenser for de kommunalt ejede elforsyningsvirksomheder. Forslaget fjerner i væsentlig grad incitamentet for kommuner til at sælge de-

res elforsyningsvirksomheder, og det ønsker vi ikke at medvirke til.

For at elforsyningsvirksomhederne kan agere så effektivt og optimalt som overhovedet muligt på det frie elmarked, er det afgørende, at de også får vilkårene, og det får de ikke, hvis vi vedtager denne lovændring. Derfor kan vi ikke støtte det fremsatte forslag.

Aase D. Madsen (DF):

På Dansk Folkepartis vegne vil jeg sige, at vi bestemt ikke er utilfredse med, at lovforslaget om elforsyningsregler for salg af elforsyningsvirksomheder er blevet fremsat her i dag, skønt vi langt fra er enige i indholdet. For man må sige, at elforsyningsloven trænger til et alvorligt serviceeftersyn.

Den elreform, som den daværende miljø- og energiminister, hr. Svend Auken, var primus motor i, og som bl.a. havde Venstre og De Konservative som fødselshjælper, åbner i vidt omfang mulighed for fortolkninger i forbindelse med salg af de kommunalt ejede elforsyningsvirksomheder.

I den forbindelse mener jeg, at hr. Svend Auken har udtalt, at kommunernes indskudskapital skulle opgøres til 700 mio. kr., hvis elreformens intentioner var blevet fulgt. Men ifølge den opgørelsesmetode, som miljø- og energiministeren og Energitilsynet godkendte, udgør det et beløb på omkring 25 mia. kr., og her er opgørelsesmåden baseret på genanskaffelsværdien. Det må man da sige er totalt uacceptabelt og en danmarkrekord i lovforklørningsmuligheder, når politiske forligspartier kan være så uenige om en fælles lovgivning.

Der er ikke taget højde for, hvordan de mange milliarder påvirker samfundsøkonomien, når de ruller ud i de kommunale kasser. Her mener Dansk Folkeparti, at regeringen ikke er kommet med et klart formuleret bud på, hvad de økonomiske følgevirkninger vil være, når kommunerne bliver meget rige på dette grundlag. Man kan så spørge, hvorfor finansministeren og økonomi- og erhvervsministeren ikke, samtidig med at Energistyrelsens afgørelse kom, fremlagde seriøse løsningsmodeller til at afværge disse følgevirkninger.

Så vil jeg mere konkret sige til det foreliggende forslag, at det kan kaldes for en dobbelt lex NESAs, for her vil man jo opsuge 95 pct. af kommunernes salgsprovenu til fordel for statskassen, og det vil bl.a. medføre, at forbrugerne, der er medejere af den bundne egenkapital, reelt

kan skyde en hvid pind efter deres opsparede kapital.

Kl. 19.10

Men hvad med de forbrugere, der er så heldige at være medejere af elselskaberne i andelsform, og det er, så vidt jeg ved, 50 pct. af Danmarks elforbrugere? Jo, de kan ved salg stikke en fed check i lommen. Det må man sige er en forskelsbehandling, der vil noget, og jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvad forslagsstillerne vil gøre ved det.

Med hensyn til lovforslagets alternative løsningsmodel, der indebærer en kommunal deponeeringsordning samtidig med en ophævelse af lex NESAs-loven, må jeg skuffe forslagsstillerne med, at den ikke er spiselig lokkemad for Dansk Folkeparti. Der er ingen kommuner, der ved sine fulde fem vil sælge en elforsyningsvirksomhed på de præmisser, med eller uden lex NESAs.

I øvrigt har vi hørt her i dag, at regeringen ikke har planer om at ændre ved lex NESAs-loven, men hvorfor kan vi ikke få at vide. Er der mon en skjult dagsorden?

Som jeg har sagt før i de korte bemærkninger, har alle vidst, at Dansk Folkeparti gennem de sidste år gang på gang har prøvet at trække ministeren til truget med hensyn til de problemer, der opstår ved køb af de danske elselskaber, netop for at forhindre, at udviklingen skulle overhale lovgivningen indenom, som vi faktisk ser det nu.

Jeg må indrømme, at venligheden har været stor, men responsen har været tilsvarende lille. Regeringen har i denne sag lænet sig tilbage og afventet begivenhedernes gang, og det er derfor, vi nu ser de problemer, vi nu står med, og det er måske også baggrunden for det lovforslag, vi ser her i dag.

Jeg vil slutte med at konstatere, at Dansk Folkeparti ikke kan tilslutte sig forslaget, som det ligger her ved førstebehandling, men der kommer jo en udvalgsbehandling. Der må vi så se på, hvad vi kan gøre i den forbindelse, for som den foregående debat med ministeren har vist, må der ske forhandlinger på den ene eller på den anden måde. Så Dansk Folkeparti er tilfredse med, at vi med dette lovforslag forhåbentlig åbner ballet for forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er bare for at være helt sikker på, at jeg forstod fru Aase D. Madsen rigtigt. Er det korrekt forstået, at hvis vi ikke i den kommende ud-

valgsbehandling kan få regeringen i tale, vil fru Aase D. Madsen være villig til at sætte sig ned med forslagsstillerne og forsøge at finde en fælles løsning, som vi så må diskutere, hvad skal være?

Jeg vil dog i den sammenhæng bare sige, at deponeringsordningen selvfølgelig skal være med renter, så det er jo ikke helt uden interesse for kommunerne. Men det er meget muligt, at man kan finde på meget mere kreative forslag. Vil fru Aase D. Madsen være villig til at diskutere det i forbindelse med udvalgsbehandlingen, hvis vi ikke kan få regeringen i tale på baggrund af det her?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg forstod det også sådan, at Dansk Folkeparti er indstillet på, at der skal føres forhandlinger, og det er klart, at det vel må forstås sådan, at hvis ministeren ikke vil deltage i de forhandlinger, må de føres af de partier, der vil deltage i forhandlingerne.

Så har jeg to konkrete spørgsmål til fru Aase D. Madsen. Det ene er, at som jeg hører det, er det Dansk Folkepartis opfattelse, at det ikke er acceptabelt for samfundsøkonomien, hvis der ryger 25 mia. kr. ud, uden at vi har nogen som helst kontrol med, hvordan de påvirker økonomien. Det andet er, at det ikke er acceptabelt, at den nuværende NESA-lov kan gå hen og medføre, at der sker en forskelsbehandling mellem forbrugerne, sådan at der blandt de forbrugere, der har været med til at indbetale, er nogle, der får en gevinst, og en masse andre, der ikke får en gevinst.

Sådan har jeg hørt Dansk Folkeparti. Jeg vil bare gerne have bekræftet, at det er sådan, og at jeg har forstået det rigtigt.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg tror, at hr. Keld Albrechtsen har forstået det rigtigt, hvis jeg må begynde med hr. Keld Albrechtsen. Det er da et problem, at i et forsyningsområde, hvor en kommune ikke dækker hele forsyningsområdet, kommer det til mange penge. Det må jo være mærkeligt for de mennesker ude i det store forsyningsområde, som ikke har nogen mulighed for at få penge.

Kl. 19.15

Jeg ved ikke, om der er juridisk mulighed for, at man på en eller anden måde kan lave nogle

ordninger. Det har jeg ingen forudsætninger for at stå her på talerstolen og sige ja eller nej til, men selvfølgelig indser Dansk Folkeparti, at der er et problem.

Med hensyn til forhandlinger kan jeg altså ikke forestille mig, at nogen minister kan sidde den appel, hele Folketinget i dag er kommet med om at komme til forhandlingsbordet om det her spørgsmål, hvor der er så mange milliarder, der bliver kanaliseret ud til nogle kommuner, overhørig. Hvad forhandlingerne så slutter med, om vi ender i hver sin retning, i hver sit verdenshjørne, er der jo ingen, der ved. Men vi må da i gang, få nogle regler på området, se på de samfundsøkonomiske konsekvenser.

Når man tænker på finansloven, hvor man forhandler om 7 mia. kr. Her drejer det sig om mellem 25 og 50-60 mia. kr. Hvor længe skal vi vente på, at der sker noget, sådan at vi i hvert fald er beredt, når først bølgen kommer med salg af elselskaber?

Helle Sjelle (KF):

Lovforslaget vil medføre en ændring af § 37 i elforsyningsloven, som betyder, at stort set hele fortjenesten ved kommunernes salg af en elforsyningsvirksomhed vil blive inddraget af staten. Det synes vi er et stort indgreb i kommunernes dispositionsmuligheder, og derfor er de betænkeligheder, som vi i Det Konservative Folkeparti udtrykte ved den oprindelige lovs vedtagelse, således ikke blevet mindre. Det er først i den kommende tid, at Energitilsynet vil træffe de konkrete afgørelser om størrelsen af den kapital, som kommunerne kan beholde ved et eventuelt salg.

Når det historiske regnskab for hvile i sig selv-perioden er gjort op, forventes det, at selskaberne intensiverer deres anstrengelser for at effektivisere driften og dermed sikre forbrugernes konkurrencedygtige priser. Først når vi har set, hvordan lovgivningen virker i praksis, synes vi, at der er grundlag for at vurdere, om der eventuelt er behov for en ændring.

Det fremsatte forslag går imidlertid i den helt forkerte retning. Forslaget vil generelt bremse den nødvendige strukturtilpasning i de kommunalt ejede forsyningsvirksomheder, idet forslaget fjerner enhver form for incitament for kommunerne til at sælge eller omstrukturere deres elforsyningsvirksomhed.

Det Konservative Folkeparti kan derfor ikke støtte forslaget.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil sige, at jeg misunder faktisk ikke ministeren, at denne her sag om værdifastsættelse af elforsyningsselskaber var en af de første sager, der havnede på ministerens bord, da han var ny minister med et meget stort ministerium. Der er ingen tvivl om, at det er en af de sager, som det tager tid at sætte sig ind i. Den er vanskeligt gennemskuelig, så det har ikke været lette vilkår.

Men jeg vil også godt sige, at når ministeren så står heroppe og siger for et stykke tid siden, at denne sag udelukkende er et spørgsmål om kommunal økonomi og intet har med elforsyningsloven at gøre, så er det altså mildt sagt urigtigt.

Reguleringen af priserne er jo fastsat i elforsyningsloven, og medmindre jeg er blevet fuldstændig præsenil, hvilket selvfølgelig ikke helt kan udelukkes, så erindrings jeg altså, at ministeren selv udstedte en bekendtgørelse om § 69 i elforsyningsloven, om reglerne for beregning af driftsmæssige afskrivninger og for opgørelse af virksomhedernes kapital, herunder eventuel indskudskapital. Det var engang i foråret, altså i foråret 2002, ministeren udstedte den, så derfor er det jo ikke rigtigt, at det her intet har med elforsyningsloven at gøre.

Kl. 19.20

Ministeren understreger også, at det her er bare Energitilsynet, Energitilsynet, som jo er fuldstændig uafhængigt af ministeren. Nu er det jo altså sådan, at Energitilsynet altså ikke var mere end en armslængde væk fra ministeren, da ministeren i januar, tror jeg det var, også i 2002, nedsatte en arbejdsgruppe bestående af folk fra Energitilsynet, nogle fra Kammeradvokaten – der jo er en almindelig advokatvirksomhed – og nogle fra ministeriet selv, som skulle se på, hvordan man egentlig fastlagde det her.

Jeg havde den forestilling, og det var vi flere der havde, at så ville ministeren selvfølgelig bruge sin mulighed for at fastlægge regler for det. Men hvad gjorde ministeren? Jo, i stedet for sagde han: Den her arbejdsgruppe er kommet frem til det her, og så følger jeg mig efter arbejdsgruppen og fastsætter reglerne, sådan som den har gjort det.

Det er tydeligt, hvis man orker at læse dokumentet, som selvfølgelig er vanskeligt tilgængeligt og langt og svært, at så har han været under et enormt pres af energisektoren. Dansk Energi har givet fuldstændig klart til kende, at de accepterer overhovedet ikke § 37 i elforsyningsloven. De accepterer simpelt hen ikke, at der kan

ske en modregning i bloktilskuddet, så de har pustet sig op til de helt store højder i denne her sag. Så jeg er da ikke i tvivl om, at ministeren har været under et meget, meget hårdt pres.

Vi forsøgte dengang at få ministeren til at gå i forhandlinger om værdifastsættelsen, som jo ikke er en lille, banal sag. Mit bedste billede på det er en person, der for et par år siden skrev en kronik om energibesparelser, som hed som overskrift »Sluk lyset og tag en tur med jumbojetten«.

Proportionerne i det her er jo ligesådan. Vi forhandler om mange ting, men her er der de store værdier på spil, så det ville jo være oplagt, at ministeren sagde, at her må jeg gå i forhandling.

Jeg vil da godt sige, at selv om ministeren dengang afviste det, så vil jeg i hvert tilfælde sige, at det kunne jo være, det var sket under indtryk af, at det var en svær sag, at det var nyt. Man skal jo aldrig være så klog, at man ikke kan blive klogere i en sag, så jeg vil da sige, at jeg synes, det ville være fornuftigt, hvis ministeren fandt en eller anden måde at indlede forhandlinger om værdifastsættelsen på frem for bare at lade det her køre og så håbe, at det går over, for det går ikke over af sig selv. Det er jo sagen. Det forsvinder jo ikke. Det kommer jo igen og igen og igen og igen.

Det her kan blive en af den slags sager for ministeren, som simpelt hen ikke er til at få af ærmet, og derfor tror jeg, det er væsentlig klogere at sige: Lad mig da så forhandle. Vi skal til gengæld nok lade være med at hovere i denne her sag. Om ikke andet så beder jeg venligst ministeren sove på det og forhåbentlig give os et konstruktivt svar tilbage. Så kan ministeren måske undgå, at sagen kommer igen og igen og igen og igen med en frygtelig rekyl.

Martin Lidegaard (RV):

I Det Radikale Venstre er vi ikke overbevist om, at det lovforslag, vi er med til at fremsætte her, er den endelige løsning på strukturproblemerne i den danske elsektor. Det er det ikke, men vi har følt, at vi var nødt til at forsøge at medvirke til at sætte en, om jeg så må sige, prop i hullet for at tvinge, kan man sige, regeringspartierne til at se i øjnene, at der er et flertal i øjeblikket – ser det ud til – som ønsker en mere varig løsning end den, der tegner sig for øjeblikket. De problemer, som vi ser, er følgende tre:

Det første er: Vi har nu haft finansministeren i samråd i halvanden time i formiddags, og vi har

haft erhvervs- og økonomiministeren under beskydning i dag, og jeg har ikke hørt nogen som helst svar på, hvordan man vil undgå, at det her kan få ret seriøse samfundsøkonomiske problemer i kølvandet. Der vil følge samfundsøkonomiske problemer i kølvandet på de her salg, hvis ikke vi på en eller anden måde får det reguleret.

Det andet er: Det var jo ikke det her, nogen af os havde forestillet os, da vi snakkede om, at vi ville have en strukturudvikling på det danske elmarked. Da forestillede vi os en fair og fri konkurrence, hvor de dygtigste skulle udvikle sig, hvor der skulle være sammenlægninger, og hvor vi skulle have helt nye folk på banen.

Kl. 19.25

Det, vi risikerer nu, er jo en ny monopoldannelse. Vil ministeren og regeringen, når DONG har opkøbt halvdelen af de kommunale elselskaber, stadig væk læne sig tilbage og sige, jamen det er jo bestyrelsen i DONG, der må afgøre det, og det skal vi ikke blande os i osv.? Eller ser man overhovedet ikke nogen problemer i, at vi slet ikke har noget som helst hold på det her?

Det tredje, og det synes jeg sådan set er det mest seriøse problem ved ikke at foretage sig noget, er, at det bliver forbrugerne, der kommer til at betale, eller rettere sagt en del af forbrugerne kommer til at betale denne her fest, for der er ikke andre. Derfor er det mig så meget desto mere uforståeligt, fordi jeg ved, at det ligger ministeren meget på sinde med lavere elpriser, at man bare vil sidde, læne sig tilbage og se på, at der bliver udskrevet en ny milliardregning til elforbrugerne i Danmark.

For mig at se ville løsningen og i og for sig den eneste anstændige løsning være, at vi satte os omkring et bord og diskuterede igennem, hvad det var, vi ville med den her elliberalisering, diskuterede det element, som handler om ejerstrukturen, den strukturudvikling, som vi er enige om der er brug for, diskuterede et andet element, vi heller ikke har fundet svaret på, nemlig kapacitets- og forsyningssikkerhedsproblematikken, diskuterede miljøkravene, miljøudviklingen, diskuterede prisudviklingen under ét og fik et samlet, bredt dansk forlig, som kan holde, og som ikke vil stå og blafre i vinden i de næste 5-10-15 år til skade for alle parter, blokerende for enhver investering, blokerende for fri konkurrence, blokerende for en udvikling i det hele taget på området. Jeg fatter simpelt hen ikke, at regeringen ikke har ansvarlighed til at påtage sig at skabe et så bredt forhandlingsgrundlag.

Det skal være min opfordring til ministeren herfra, at man på et tidspunkt besinder sig og indkalder til sådanne forhandlinger. Vi vil indgå i det med meget åbent sind. Vi tror i og for sig, som ministeren også selv indikerede tidligere, at vi et langt stykke ad vejen deler de politiske målsætninger, men jeg skal love for, at vi ikke er kommet særlig langt i diskussionen om, hvordan vi når dem.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Denne sag handler jo om udsalg af arvesølvet, men i den her sag er det værre, end det plejer at være, fordi når man sælger arvesølvet i en familie, så er det jo ofte sådan, at det dog er hele familien, som i det mindste får en middag ud af det eller et eller andet. Men her er der altså nogle enkelte familiemedlemmer, der har fået tiltrånet sig alt arvesølvet og er indstillet på at begynde at sælge det, i første omgang måske Herning og Gentofte Kommuner, og så er der altså andre, der sidder med skægget i postkassen.

Det synes vi i Enhedslisten simpelt hen ikke er rimeligt, især ikke, fordi det jo er fuldstændig tilfældigt, hvem der har ejendomsretten til de her selskaber i forhold til, hvem der har bidraget til opbygningen af selskaberne, hvem der har skabt værdierne og betalt dem.

Jeg har fornemmet på debatten, at det er sådan, at der i Folketinget faktisk er et flertal, der er enig i, at den skævdeling, der kan opstå, hvis det er sådan, at de mange hundrede tusinde forbrugere, som har været med til at opbygge det her, ikke får nogen som helst andel i en eventuel salgsværdi, vitterlig er dybt urimelig.

Det er, som om ministeren ikke har hørt det. Nu nikker ministeren. Han har hørt det. Men hvis ministeren har hørt det, så burde ministeren også tage den konsekvens at indbyde Folketingets partier til en forhandling om, hvordan vi så kan løse det problem og undgå, at nogle ganske få familiemedlemmer stikker af med arvesølvet og sælger det, mens de andre ingen andel får.

Det har også været et tema i debatten, at i virkeligheden svarer en udpumpning af 25-30-40-50 mia. kr. på den her måde jo til, at man lavede det som ufinansierede skattelettelser. Det vil have den samme virkning på økonomien som ufinansierede skattelettelser. Jeg har godt hørt, at der så har været en diskussion af, at det så bli-

ver brugt af nogle kommuner til at betale deres gæld. Men det udsætter jo bare problemet et lille stykke tid, for så kan de kommuner jo sænke deres skatteprocent svarende til de penge, som de ellers skulle have brugt til at betale af på gælden, og så forøge deres udgifter tilsvarende. Så det er jo ikke noget. Det er jo kun et spørgsmål om, hvilket år den udpumpning i samfundsøkonomien, som Gentofte Kommune kunne glæde sig over, så vil sætte sig i samfundsøkonomien. Så hvis man slipper disse penge løs, vil de gå ud i noget, der vil have samme virkning som ufinansierede skattelettelser.

Kl. 19.30

Der vil jeg godt spørge ministeren, om han ikke er enig i, at dansk økonomi ikke har brug for et sådant ukontrolleret udslip, og om ikke ministeren vil betragte det som et alvorligt problem, hvis det skete. Hvis der skal betales nogen penge til nogen, burde det i hvert fald være udslag af en solidarisk politisk beslutning, og ikke ved sådan en tilfældighed som det, der ligger bag ved ejendomsretten til de her selskaber.

Fra Enhedslistens side har vi intet ønske om, at de her selskaber skal sælges. Vi har slet ikke den idé, som mange partier har i Folketinget, at det skulle være nogen speciel gevinst for forbrugere, at de selskaber blev solgt til Preussen Elektra, eller hvem det kunne være; det tror vi sådan set ikke at danske forbrugere vil have meget stor gavn af.

Så derfor er vores indfaldsvinkel, at der ikke er noget behov for at sælge de selskaber, men der er selvfølgelig behov for, at de værdier, der er i de selskaber, bliver brugt på en samfundsmæssigt forsvarlig måde, og at alle de forbrugere, der reelt jo er de egentlige ejere af de selskaber, bliver tilgodeset også fremover.

Det er det, vi ønsker. Derfor har vi støttet og vil vi støtte det forslag, der er fremsat her af de fire partier. Men vi vil også gerne støtte, hvis en forhandling – med eller uden ministeren – kan føre til en anden løsning, som kan give det samme resultat: at vi sikrer disse værdier for hele samfundet og ikke kun for nogle enkelte kommuner. Så vil vi også gerne være med til det.

Det, vi ikke vil være med til, er at sidde passivt og se på, at vi har en minister, der har ansvaret for det her, men som ikke foretager sig noget som helst for at løse problemet, før det kommer ud af kontrol.

Bodil Kornbek (KRF):

Det her er jo ikke nogen lille sag, det er altså heller ikke nogen ny sag, og det er heller ikke en sag, som ikke har udviklet sig, for det har den jo, og det vil den også gøre i fremtiden, medmindre vi selvfølgelig ved, hvad det er, vi vil, og ikke mindst hvor vi vil hen.

Med dette forslag har vi simpelt hen ønsket at sige: Det her går ikke. Vi har et ansvar som politikere på Christiansborg for at sige, at det her skal løses. Vi bliver nødt til at forholde os til det. Det er ligesom det, vi er her for.

Det er en vanskelig sag. Derfor kan man heller ikke læne sig tilbage og sige: Nu taler vi lidt med kommunerne, og så vil de nok gøre, hvad vi siger, og så skal det nok gå det hele. Det gør det ikke. Derfor tror jeg også, det er vigtigt, at man lytter til de signaler, der bliver givet i dag, og at ministeren lytter.

Vi har et ønske om at løse det her, vi vil gerne i forhandling. Vi har prøvet det før, de fire partier, der står sammen om det her lovforslag, men det har altså ikke været muligt i det her spørgsmål at komme i dialog med ministeren.

Men selvfølgelig har det en konsekvens, når det pludselig bliver muligt, at så mange midler kommer i omløb i nogle få kommuner – der er tale om 80 kommuner. Og vi taler altså om adskillige milliarder kroner. Det har en samfundsøkonomisk betydning. Det skal vi forholde os til herinde. Det er ikke kun en aftale, der skal forhandles eller diskuteres med kommunerne, det skal vi tale om også her, og det håber jeg også at ministeren har interesse i.

Strukturudvikling er der nogle, der har talt om, og der er jo ikke nogen her, der har sat sig imod, at vi skulle tale om strukturudvikling. Det vil vi gerne, det sætter vi os ikke imod, sådan er det.

Noget, vi ikke har berørt så meget her, er forbrugerne. Reelt er det jo elforbrugerne, der har bidraget til denne opsparring i elselskaberne, og derfor er det også rimeligt, at det er befolkningen som helhed og ikke bare befolkningen i de kommuner, der ejer elselskaber, som får del i denne opsparring.

Så der er flere elementer i det end kun et samfundsøkonomisk, om end det vejer meget tungt, også for Kristeligt Folkeparti. Der er strukturudvikling, som vi jo gerne vil, der er forbrugerne. Vi må herinde se på dette selv. Det er altså en meget kraftig opfordring til ministeren fra Kristeligt Folkeparti om, at vi simpelt hen må sætte os ned nu og forhandle om det her. Det kan ikke

skydes ud til bare at være en forhandling med kommunerne og finansministeren. Det er en sag, der er større og også mere alvorlig end som så.

Kl. 19.35

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Svend Auken.

Svend Auken (S):

For nøjagtig 1 år siden, hvis nogen kan huske så langt tilbage, var der valgkamp i Danmark, og dengang var det største tal, der blev diskuteret for hele landets vedkommende, 1,5 mia. kr. til sygehusene. Det var det allerstørste tal, der blev nævnt under den valgkamp, 1,5 mia. kr., et engangsbetrag til sygehusene. Og efterfølgende kom disse 1,5 mia. kr. til at spille en kæmpe rolle. Man kan faktisk sige, at det var en 1,5 milliarder kroner-valgkamp, vi havde for 1 år siden. Det gik vi alle vældigt op i, og de nuværende regeringspartier udnyttede temaet meget dygtigt.

Nu drejer det sig derimod om beløb af en helt anden størrelsesorden end de 1,5 mia. kr. Nu er det for en mindre kommune et beløb, der er større end de 1,5 mia. kr. For Hernings vedkommende taler man om 40.000 kr. pr. forbruger eller i alt 1,6 mia. kr. Omsat til NESA er det 20 mia. kr., vi taler om, og omsat til hele sektoren, alt efter om vi har NESA-loven eller vi ikke har NESA-loven, ja, der taler vi om 20, 30, 40, 50 mia. kr., altså et beløb, der er mange, mange gange større end det, hele sidste valg drejede sig om.

Det er i den situation, regeringen siger: Vi vil ikke foretage os noget. Jo, regeringen – og det synes jeg er klædeligt – har sagt: NESA-loven vil vi ikke ændre på; det var nu alligevel ikke så dårlig en lov endda, men resten vil vi ikke gøre noget ved.

De fire partier, der har fremsat forslaget her i dag, har siden marts måned gang efter gang forsøgt at få en dialog med regeringen om det her spørgsmål. Vi har skrevet til Energitilsynet, til Energiklagenævnet. Vi har løbet panden mod en mur hos regeringen, hver eneste gang vi har rejst det her spørgsmål.

Vi har i øvrigt fået en grundig lektion i, hvor svært det er at rejse sager, hvis man kun er almindelig forbruger og har almindelige interesser i ordentlige forhold for almindelige mennesker. Det er meget, meget svært. Hvis man ikke er en superkapitalist eller part i sagen, er det

meget svært overhovedet at komme til at rejse en sag.

Men nu er det altså omsider lykkedes her i Folketingssalen at få en diskussion med regeringen, og jeg vil gerne sige tak til alle de partier, der, selv om de ikke har støttet forslaget, har konkluderet i dag med en kraftig opfordring til ministeren til nu omsider at sætte sig til forhandlingsbordet.

Ministeren siger: Ville det ikke være bedre, at vi ventede – til skaden var sket, om man vil – og pengene var blevet pumpet ud og så i de almindelige kommunaløkonomiske forhandlinger lave en opsugning af de penge? Det ville være at rette bager for smed. Det ville være, at de knap 200 kommuner, som ikke er ejerkommuner, efter at de ikke deltog i denne her fest efterfølgende skulle betale for oprydningen efter festen. Det ville mildest talt ikke være nogen god løsning.

Ministeren siger, at beløbene jo bliver brugt til at nedbringe gælden. Jamen mange af de kommuner, det her drejer sig om, har ikke gæld i den størrelsesorden, som det her beløb er på. Alene Gentofte Kommune, der ejer 58 pct. af NESA, ville jo få, hvis NESA er 20 mia. kr. værd, 11-12 mia. kr. udbetalt. Det er jo langt, langt mere, end den gæld er, de har eller vil få. Det er jo i forvejen en af landets absolut rigeste kommuner.

Folketinget er simpelt hen nødt til at gøre noget. Vi er nødt til at gøre noget af hensyn til energisektoren; vi er nødt til at gøre noget af hensyn til forbrugerne; vi er nødt til at gøre noget af hensyn til samfundsøkonomien; vi er nødt til at gøre noget af hensyn til den almindelige retfærdighed.

Jeg har en gang imellem følt, når vi har diskuteret det her spørgsmål, at det var meget svært at få hul igennem til medierne, fordi beløbene simpelt hen var så svimlende store, at folk ikke fattede det, at man ikke kunne få journalisterne til at tro, at det i alvor drejede sig om så mange milliarder kroner. Men det drejer sig om mange milliarder kroner.

I Norge, hvor man solgte hele den kommunale elsektor, førte det til et kommunalt merforbrug på 70 mia. kr., og man slog den norske samfundsøkonomi i stykker, og det var pinefuldt efterfølgende at samle det op.

Kl. 19.40

Nu har vi chancen i Danmark for at gøre noget ved det. Vi har fremsat et forslag, der bringer NESA-loven i overensstemmelse med dens oprindelige intentioner. Vi har sagt, at 95 pct. bliver

modregnet i bloktilskuddene, og så skal kommunerne selv beholde de 5 pct.

Fru Helle Sjelle, som desværre ikke har tid til at være med her til afslutningen af debatten, var inde på det synspunkt, som også ministeren var inde på, at heri lå der jo ikke noget incitament. Men ikke desto mindre drejer det sig, hvis de tal for salg, som vi har hørt nævnt, holder stik, alene for en mindre kommune som Herning om 80 mio. kr., og for NESA-selskabet om et beløb i størrelsesordenen 1 mia. kr. Der er altså tale om – selv om det kun er 5 pct. – meget betydelige beløb i incitament.

Så er der spørgsmålet, om man kan finde en anden løsning. Vi har jo skrevet allerede i bemærkningerne, at vi var optaget af at finde en anden løsning. En løsning kunne jo være, at man helt ophævede NESA-loven og så i stedet lavede en deponering svarende til den deponering, der gælder, når man sælger skoler eller rensningsanlæg eller noget andet på sale and lease back-betingelser ude i kommunerne.

Der forstod jeg, at Dansk Folkeparti spurgte: Det er jo fint nok, at vi fik ophævet NESA-loven, men hvad så med den uretfærdighed, der er mellem de kommunalt ejede elselskaber og så de andelsselskabsejede selskaber? Jamen det er vi da parate til at se på. Det burde der kunne findes en løsning på, hvis vi vel at mærke er enige om, at vi ikke skal lukke mange, mange milliarder kroner ud med den ene hånd, som vi så derefter er nødt til at tage ind med den anden hånd efterfølgende. Lad os dog tale om det.

Her er der ikke nogen facilitliste på forhånd. Her er der tale om et problem, der skal løses, og som skal løses i fællesskab.

Må jeg endelig til sidst sige, at der i denne debat er faldet mange hårde ord inklusive ministerens om det danske elforsyningssystem og megen kritik af det arbejde, som kommuner og lokale selskaber har gjort. Jeg tror, det er retfærdigt at sige, at den danske elforsyningssektor gennemgående er mindst lige så effektiv, som elforsyningssektoren er i andre lande, vi normalt sammenligner os med.

Efter liberaliseringen skete der fald på strømforsyningen i Tyskland, men jo kun ned til det danske niveau, hvor vi i forvejen var med hensyn til priser. Jeg tror ikke, at det nødvendigvis bliver bedre, fordi DONG sammen med to eller tre store udenlandske giganter kommer til at eje hele det danske elforsyningsselskab.

Jeg tror, at blandingen af store og små selskaber osv. ikke er nogen dårlig ting, og jeg tror, det er fint, at kommunerne og lokalsamfundet stadig væk er engageret i de store energiforsyningsspørgsmål.

Jeg tvivler i øvrigt meget på mange af de tal, der står i den betænkning, vi fik her i sommer, om en kommende liberalisering af elmarkederne, men det har vi jo god lejlighed til at diskutere inden for rammerne af energireformen, som vi jo har lovet hinanden at vi skal deltage i.

Må jeg slutte med at sige, at jeg synes, det har været en god debat. Det er sent, den er kommet; der lyder et næsten enstemmigt ønske fra alle Folketingets partier uden om regeringspartierne til regeringspartierne om at komme i arbejdstøjet, sætte sig ved forhandlingsbordet og finde en løsning, som er anstændig i forhold til energiforbrugerne og i forhold til dansk energipolitik og i respekt for de betydelige samfundsinteresser, der findes på det her område.

Hvordan skulle man nogen sinde i fremtiden kunne forklare folk behovet for f.eks. at spare på det kommunale område, samtidig med at man med åbne øjne har sendt 5 mia. kr. ud til Gentofte Kommune? Hvordan skulle man nogen sinde kunne forklare ét eneste menneske, at nu skal deres hjemmehjælp reduceres, eller at der kun er 400 mio. kr. til de svagest stillede pensionister; hvis man har sendt 5 mia. kr. ud til Gentofte Kommune? Selv ministerens store pædagogiske evner ville ikke strække i den situation.

Så derfor er det i alles interesse, at vi sætter os omkring forhandlingsbordet og finder en løsning og klarer de – indrømmet – vanskelige problemer. Vi er kommet sent i gang, så meget desto mere haster det nu.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energifpolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 31: Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om værdipapirhandel m.v. og skattekontrolloven. (Udvidelse af selskabsregister med ejeroplysninger).

Af Jan Trøjborg (S) og Marianne Jelved (RV) m.fl.

(Fremsat 3/10 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kl. 19.45

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det fremsatte forslag betyder, at ikkebørsnoterede aktieselskaber og anpartsselskaber fremover skal indberette de personer eller selskaber, der ejer 5 pct. eller mere af kapitalen eller stemmerettighederne i selskabet, til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Enhver vil herefter kunne indhente oplysninger online hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Regeringen har sympati for og støtter generelt den holdning, at der skal være gennemsigtighed omkring selskabsforhold. Det er også på den baggrund, at regeringen i øjeblikket er i færd med at se på, om selskaberne på frivillig basis skal kunne gøre aktiebogen tilgængelig for aktionærerne. Aktiebogen er i dag alene åben for selskabets ledelse og offentlige myndigheder.

Regeringen ønsker imidlertid ikke på nuværende tidspunkt at gennemføre forslaget om et egentligt ejerregister. Regeringen vil i første omgang rette opmærksomheden mod de moderniseringsforslag inden for selskabsretten, som blev offentliggjort den 4. november i en rapport udarbejdet af High Level Group.

Rapporten foreslår bl.a. øget åbenhed omkring selskabsforhold i forbindelse med Corporate Governance. High Level Group blev nedsat af EU-Kommissionen i forlængelse af udviklingen i bl.a. USA med det formål at skulle bistå Kommissionen med forslag til modernisering af selskabsretten på europæisk plan.

Kommissionen blev på et møde i Konkurrenceevnerådet den 30. september opfordret af rådet til at forelægge en handlingsplan på det sel-

skabsretlige område, herunder med fokus på Corporate Governance på grundlag af den netop offentliggjorte rapport.

Samtidig må jeg sige, at regeringen lægger vægt på, at der på forslag til finansloven 2003 ikke er afsat midler til gennemførelse af lovforslaget. Det er regeringens målsætning, at de offentlige udgifter så vidt muligt skal holdes på et minimum.

Alt i alt er det derfor regeringens opfattelse, at forslaget ikke bør gennemføres.

Kim Andersen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Søren Gade, ikke kan være til stede ved behandlingen af dette forslag, skal jeg hermed på Venstres vegne fremføre vores synspunkter omkring forslaget.

Jeg skal starte med at sige, at vi i Venstre har betydelig sympati for oppositionens fremsatte forslag, ligesom vi havde sympati for det, da lovforslaget blev førstebehandlet i oktober 2001 og i maj 2002.

Åbenhed og gennemsigtighed omkring erhvervslivets selskaber er områder, som vi principielt støtter, og vi mener også, at større gennemsigtighed omkring ejerforhold kan være en medvirkende årsag til øget tillid til virksomhederne, ligesom det kan have betydning for bekæmpelse af økonomisk kriminalitet.

Vi afviser imidlertid lovforslaget med to begrundelser. Den første er, at vi som følge af udviklingen i bl.a. USA ser, at en High Level Group nedsat af EU-Kommissionen netop nu er ved at færdiggøre en rapport om bl.a. Corporate Governance.

På Konkurrenceevnerådets møde den 30. september 2002 opfordrede rådet derfor EU-Kommissionen til at forelægge en handlingsplan på det selskabsretlige område, og denne handlingsplan skal tage sit udgangspunkt i den kommende rapport. Derfor mener vi ikke, at det på nuværende tidspunkt vil være rigtigt at gennemføre det fremsatte forslag.

Den anden begrundelse for at forkaste forslaget fra vores side er, at omkostningerne, som er forbundet med det foreslåede, ikke er prioriteret i finansloven for 2003. Ud over omkostningerne for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen samt Told- og Skattestyrelsen ville en vedtagelse af det foreslåede medføre nye administrative byrder for nogle af de danske virksomheder.

Med disse begrundelser kan vi ikke støtte det fremsatte forslag.